

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLIT
GUNDULIĆEVA 27
21000 S P L I T

Pr-292/2024-41

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Katici Bojčić Vidović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Tatiane Komadine iz Primorskog Doca, Ukići 73, OIB:18179158259, koju zastupa punomoćnik Mislav Balić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Brodograđevne industrije Split d.d., OIB: 18553605592, Split, Put Supavla 21, kojeg zastupa punomoćnik Milan Veić, odvjetnik u Splitu, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika Republike Hrvatske, OIB:52634238587, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Splitu, radi isplate, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 1. lipnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, a u izočnosti umješaka, dne 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju iznos od 23.122,87 eura uvećano za zakonsku zateznu kamatu koja na pojedinačne mjesečne iznose teče od dana dospelosti pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. 1. 2023. do 31.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovaca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, a od 1. 1. 2024. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine,

276,94 eura od 15.12.2015. godine pa do isplate,
328,57 eura od 15.01.2016. godine pa do isplate,
238,74 eura od 15.02.2016. godine pa do isplate,
248,27 eura od 15.03.2016. godine pa do isplate,
287,23 eura od 15.04.2016. godine pa do isplate,

156,83 eura od 15.05.2016. godine pa do isplate,
244,16 eura od 15.06.2016. godine pa do isplate,
269,15 eura od 15.07.2016. godine pa do isplate,
236,74 eura od 15.08.2016. godine pa do isplate,
294,79 eura od 15.09.2016. godine pa do isplate,
261,77 eura od 15.10.2016. godine pa do isplate,
338,93 eura od 15.11.2016. godine pa do isplate,
302,60 eura od 15.12.2016. godine pa do isplate,
271,71 eura od 15.01.2017. godine pa do isplate,
214,87 eura od 15.02.2017. godine pa do isplate,
243,45 eura od 15.03.2017. godine pa do isplate,
354,23 eura od 15.04.2017. godine pa do isplate,
329,77 eura od 15.05.2017. godine pa do isplate,
397,48 eura od 15.06.2017. godine pa do isplate,
281,10 eura od 15.07.2017. godine pa do isplate,
220,52 eura od 15.08.2017. godine pa do isplate,
231,39 eura od 15.09.2017. godine pa do isplate,
280,06 eura od 15.10.2017. godine pa do isplate,
301,30 eura od 15.11.2017. godine pa do isplate,
340,84 eura od 15.12.2017. godine pa do isplate,
313,11 eura od 15.01.2018. godine pa do isplate,
257,95 eura od 15.02.2018. godine pa do isplate,
272,77 eura od 15.03.2018. godine pa do isplate,
281,98 eura od 15.04.2018. godine pa do isplate,
332,05 eura od 15.05.2018. godine pa do isplate,
441,20 eura od 15.06.2018. godine pa do isplate,
295,90 eura od 15.07.2018. godine pa do isplate,
242,71 eura od 15.08.2018. godine pa do isplate,
253,12 eura od 15.09.2018. godine pa do isplate,
246,51 eura od 15.10.2018. godine pa do isplate,
313,27 eura od 15.11.2018. godine pa do isplate,
210,01 eura od 15.12.2018. godine pa do isplate,
298,07 eura od 15.01.2019. godine pa do isplate,
285,72 eura od 15.02.2019. godine pa do isplate,
259,96 eura od 15.03.2019. godine pa do isplate,
423,32 eura od 15.04.2019. godine pa do isplate,
327,02 eura od 15.05.2019. godine pa do isplate,
391,23 eura od 15.06.2019. godine pa do isplate,
264,34 eura od 15.07.2019. godine pa do isplate,
367,79 eura od 15.08.2019. godine pa do isplate,
238,45 eura od 15.09.2019. godine pa do isplate,
154,32 eura od 15.10.2019. godine pa do isplate,
190,27 eura od 15.11.2019. godine pa do isplate,
263,63 eura od 15.12.2019. godine pa do isplate,
227,47 eura od 15.01.2020. godine pa do isplate,
289,85 eura od 15.02.2020. godine pa do isplate,
236,93 eura od 15.03.2020. godine pa do isplate,
314,99 eura od 15.04.2020. godine pa do isplate,
417,62 eura od 15.05.2020. godine pa do isplate,
361,62 eura od 15.06.2020. godine pa do isplate,

349,52 eura od 15.07.2020. godine pa do isplate,
325,68 eura od 15.08.2020. godine pa do isplate,
373,76 eura od 15.09.2020. godine pa do isplate,
326,10 eura od 15.10.2020. godine pa do isplate,
219,84 eura od 15.11.2020. godine pa do isplate,
321,90 eura od 15.12.2020. godine pa do isplate,
383,44 eura od 15.01.2021. godine pa do isplate,
351,63 eura od 15.02.2021. godine pa do isplate,
231,94 eura od 15.03.2021. godine pa do isplate,
436,27 eura od 15.04.2021. godine pa do isplate,
300,55 eura od 15.05.2021. godine pa do isplate,
328,99 eura od 15.06.2021. godine pa do isplate,
272,36 eura od 15.07.2021. godine pa do isplate,
152,75 eura od 15.08.2021. godine pa do isplate,
189,06 eura od 15.09.2021. godine pa do isplate,
372,80 eura od 15.10.2021. godine pa do isplate,
151,50 eura od 15.11.2021. godine pa do isplate,
116,96 eura od 15.12.2021. godine pa do isplate,
171,44 eura od 15.01.2022. godine pa do isplate,
179,62 eura od 15.02.2022. godine pa do isplate,
140,84 eura od 15.03.2022. godine pa do isplate,
187,52 eura od 15.04.2022. godine pa do isplate,
237,64 eura od 15.05.2022. godine pa do isplate,
215,84 eura od 15.06.2022. godine pa do isplate,
133,29 eura od 15.07.2022. godine pa do isplate,
100,67 eura od 15.08.2022. godine pa do isplate,
125,72 eura od 15.09.2022. godine pa do isplate,
149,97 eura od 15.10.2022. godine pa do isplate,
163,30 eura od 15.11.2022. godine pa do isplate,
193,66 eura od 15.12.2022. godine pa do isplate,
193,66 eura od 15.01.2023. godine pa do isplat.

II. Dužan je tuženik, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 9.900,45 eura uvećano za zakonsku zateznu kamatu koja teče od dana 22. srpnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Prednik tužiteljice Vlado Komadina je dne 2. rujna 2020. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate. U tužbi se navodi kako je prednik tužiteljice bio zaposlenik kod tuženika gdje je doživio povredu na radu dana 5. 4. 1994. te dana 1. 3. 1995. radi ostvarenja svoga prava na naknadu zadobivene štete protiv tuženika do sada pokretao više postupaka za što postoji i pravomoćna i ovršna presuda ovog suda posl. br. Pr-484/11 od dana 18. 5. 2012. na ime razlike u primanjima za period od 1. 4. 1995. do 1. 3. 2008., te nepravomoćna presuda ovog suda Pr- 64/17 od 5. 4. 2019., a tužitelju i

dalje nastaje šteta u vidu razlike u primanjima manje mirovine i to od do sada neobuhvaćenih iznosa od 15.11.2015. do podnošenja ove tužbe, te ubuduće. Temeljem prednjeg, tužitelj predlaže donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 251.000,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospijea svakog pojedinog mjesečnog iznosa počev od 15.11.2015. do podnošenja ove tužbe, pa nadalje sve do isplate, uz potraživanje troškova postupka.

2. U odgovoru na tužbu od 22. rujna 2020. tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, poriče osnovu i visinu tužbenog zahtjeva i predlaže tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan. Navodi kako tužitelj nije dokazao sve pretpostavke odgovornosti za štetu, prvenstveno nije dokazao da je šteta „u vidu razlike u primanjima manje mirovine“ izravna posljedica ozljeda na radu od 5.4.1994. i 1.3.1995., odnosno nije dokazao uzročno-posljedičnu vezu između ozljeda na radu i njegovog umirovljenja niti je na tu okolnost predložio izvođenje dokaza, a niti je izrekom presude pod br. Pr-484/11 od 18.5.2012. odlučeno o postojanju uzročno posljedične veze odnosno o odgovornosti tuženika, tako da je pozivanje tužitelja na navedenu presudu neutemeljeno. Isto vrijedi i za nepravomoćnu presudu ovog suda broj Pr-64/17 od 5.4.2019. Ističe prigovor zastare tužbenog zahtjeva.

3. Republika Hrvatska je podneskom od 20. studenoga 2020. prijavila sudjelovanje u parnici kao umješlač na strani tuženika, s obzirom na to da ima pravni interes jer je Ugovorom o prijenosu i prodaji dionica Brodograđevne industrije Split d.d. od 28. veljače 2013. Republika Hrvatska obvezala se preuzeti novčane obveze utvrđene sudskim odlukama u odnosu na Brodograđevnu industriju Split d.d., pod uvjetima utvrđenim citiranim ugovorom, stoga ishod predmetne parnice ima potencijalni utjecaj na odgovornost Republike Hrvatske radi čega ista ima interes stupiti u parnicu kao umješlač na strani tuženika, sukladno odredbi čl. 206. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) pa daje izjavu o stupanju u parnicu te predlaže sudu, sukladno čl. 207. Zakona o parničnom postupku, donijeti odluku kojom prihvaća sudjelovanje Republike Hrvatske kao umješlača na strani tuženika.

4. Raspravnim rješenjem od 16. veljače 2022. sud je prihvatio sudjelovanje Republike Hrvatske kao umješlača na strani tuženika.

5. Umješlač se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, te se pridružio navodima iznesenim od strane tuženika.

6. Podneskom od 27. prosinca 2022. prednik tužiteljice je uredio tužbeni zahtjev sukladno vještačenju vještaka Zlatka Cvitanovića, dipl.oec. od 11. 9. 2022. pa potražuje od tuženika isplatu iznosa od 317.972,96 kn sa zakonskim zateznim kamata od dospijea svakog pojedinog mjesečnog iznosa pa do isplate, dok tuženik u odnosu na uređeni tužbeni zahtjev, osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva jer smatra da se radi o strogo osobnom pravu koji nije naslijediv. Ističe kako se protiv preinaci tužbe preko iznosa od prvoutuženih 251.000,00 kn te ističe prigovor zastare, koji prigovor po ocjeni ovog suda nije osnovan.

6.1. Naime preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove dopuštena je i zastara se prekida podnošenjem tužbe u tom postupku, a ovdje

je zastara prekinuta s danom 2. rujna 2020., stoga se tuženikov prigovor zastare ukazuje neosnovanim.

7. Podneskom od 4. studenoga 2024. tužiteljica je ponovno uredila tužbeni zahtjev sukladno dopuni vještačenja vještaka Zlatka Cvitanovića od 6. 7. 2024. pa potražuje od tuženika isplatu iznosa od 46.245,74 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijea svakog pojedinog iznosa do isplate, dok tuženik ističe kako je utvrđena odgovornost tuženika kao poslodavca u omjeru od 50 % za umirovljenje prednika tužiteljice Vlade Komadine, stoga tuženik ne može odgovarati u 100 % iznosu utvrđene razlike izgubljene zarade.

8. Podneskom od 27. travnja 2026. tužitelj je smanjio tužbeni zahtjev pa potražuje od tuženika isplatu iznosa od 23.122.87 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijea svakog pojedinog iznosa do isplate

9. Tijekom postupka sud je proveo dokaze pregledom presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-484/11 od 18. 5. 2012., presude Županijskog suda u Splitu br. Gžp-980/2012 od 24.10.2012., presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod br. Revr-390/2013 od 18. rujna 2013., ugovora o prijenosu i prodaji dionica Brodograđevne industrije Split d.d. od 28. 2. 2013., spisa ovog suda pod br. IP-455/96, P-r484/11, , spisa ovog suda pod br. Pr-64/2017, podataka o visini mirovine za Vladu Komadinu dostavljenih od strane Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje 23. 3. 2022. i 26. 6. 2024., platnih podataka za usporedne radnike (Ivica Tereze, Ivica Garmaz i Jadranko Kolić) dostavljenih od strane tuženika, platnih podataka za usporedne radnika (Jadranko Kolić, Ivica Terze i Ivan Brčić Sušak) dostavljenih od strane tuženika, potvrde o radnom stažu za radnika Ivana Brčić Šuška od 14. 6. 2024., financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Zlatku Cvitanoviću, dipl.oec. od 12. 9. 2022., dopune vještačenja vještaka Zlatka Cvitanovića, dipl.oec. od 6. 7. 2024., spisa Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, zdravstvenog kartona prednika tužiteljice Vlade Komadine, rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-1035/2025 od 19. svibnja 2025., pisanog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za medicinu rada dr. Milane Varinac-Barač, spec. medicine rada od 17. rujna 2025. pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga.

10. Neprijeporno je između parbenih stranaka:

- da je prednik tužiteljice Vlado Komadina bio radnik tuženika i da je radio u radionici strojomontaže na radnom mjestu finomehaničara za instrumente,
- da je dana 5. 4. 1994. i 1. ožujka 1995. obavljajući poslove svoga radnog mjesta doživio ozljede na radu, zbog kojih je pokrenuo više parničnih postupaka za naknadu štete (koji su spojeni u predmet pod br. Pr-451/1996),
- da pravomoćnom presudom ovog suda br. Pr-484/2011 od 18. svibnja 2012. tužitelju s osnova izgubljene zarade za razdoblje od ožujka 1995. do veljače 2009. dosuđen iznos od 449.021,98 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama,
- da je pravomoćnom presudom ovog suda pod br. Pr-64/2017 od 5. travnja 2019. tužitelju s osnova izgubljene zarade za razdoblje od ožujka 2008. do listopada 2015. dosuđen iznos od 185.907,71 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama,
- da je prednik tužiteljice zbog ozljede na radu i bolesti otišao u invalidsku mirovinu 27. srpnja 1996.,

- da je pravomoćnim rješenjem Republičkog fonda mirovinskog osiguranja radnika, Područne službe u Splitu br. IN-87833 od 16. kolovoza 1996. utvrđeno da je kod tužitelja prema nalazu i mišljenju invalidske komisije u Splitu br. 1174-I-96 s danom 13. svibnja 1996. nastupio gubitak sposobnosti za rad i to 50% zbog bolesti i 50% zbog povreda na radu pa je tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu od 27. srpnja 1996. Ovo rješenje je pravomoćno i predstavlja odluku iz upravnog postupka, a isto obvezuje i ovaj sud.

- da je Vlado Komadina preminuo 1. 1. 2023., te da je rješenjem o nasljeđivanju pod br.O-212/23, UPP/OS-31/23 od 24. 2. 2023. njegovim nasljednikom temeljem zakona i ustupa proglašena Tatiana Komadina, supruga ostavitelja za cijelo.

11. Između parbenih stranaka prijeporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno prijeporno je postojanje uzročno posljedične veze između umirovljenja tužitelja i posljedica radnih nezgoda, a time i visina štete.

12. Ovaj sud smatra tužbeni zahtjev u cijelosti osnovanim.

13. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 23.122,87 eura s osnova izgubljene zarade za razdoblje od studenoga 2015. do prosinca 2022., a koja se sastoji u razlici između mirovine i plaće koju bi tužitelj primao da je ostao u radnome odnosu kod tuženika.

14. Prema odredbi čl. 109. Zakona o radu (NN 38/95, 54/95, 65/95, 17/01, 82/01, 114/03, 142/03, 30/04, 137/04 - pročišćeni tekst i 68/05 - Odluka USRH, dalje: ZR/95) propisano je da je, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Jednako je propisano odredbama čl. 103. Zakona o radu (NN 149/09, 61/11, 82/12 i 73/13, dalje: ZR/09).

15. Prema odredbi čl. 155. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01, dalje: ZOO), koji se primjenjuje temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05), šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njenog povećanja (izmakla korist), a i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (neimovinska šteta).

16. Odredbom čl. 195. st.1. ZOO, tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja, a st. 2. citiranog članka ako povrijeđeni zbog potpune ili djelomične nesposobnosti za rad gubi zaradu, ili su mu potrebe trajno povećane, ili su mogućnosti njegova daljnjeg razvijanja ili napredovanja uništene ili smanjene, odgovorna osoba dužna je plaćati povrijeđenom određenu novčanu rentu kao naknadu za tu štetu.

17. Pravomoćnom presudom ovog suda pod br. Pr-484/11 od 18. svibnja 2012. (potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu br. Gžp-980/2012 od 24.10.2012.) obvezan je tuženik s osnova izgubljene zarade za razdoblje od ožujka 1995. do veljače 2008. isplatiti tužitelju ukupan iznos od 449.021,98 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, dok je za više zatraženo za iznos od 74.064,30 kn, tužitelj odbijen. Iz obrazloženja presude ovog suda br. P-484/11 (raniji broj P-7841/09) proizlazi kako je tužitelj bio zaposlenik tuženika u radionici strojomontaže do odlaska u invalidsku mirovinu 27. srpnja 1996., da je tužitelj

doživio povrede na radu 5. travnja 1994. i 1. ožujka 1995. u kojima je zadobio tjelesne ozljede, te je utvrđeno postojanje uzročno posljedične veze između štetnoga događaja i štetne posljedice, kao i odgovornost tuženika za naknadu štete koja mu je proizašla iz štetnog događaja. Također, vještačenjem po vještaku medicine rada dr. Mije Vrljička je utvrđeno kako postoji uzročno-posljedična veza između ozljeda na radu od 5. travnja 1994. i 1. ožujka 1995. i umirovljenja tužitelja, te da bi pretežiti razlog umirovljenja tužitelja bio zbog posljedica ozljede na radu, te je tužitelju s osnova izgubljene zarade za razdoblje od ožujka 1995. do veljače 2008. dosuđen iznos od 449.021,98 kn. Presudom Vrhovnoga suda Republike Hrvatske br. Revr 390/13-3 od 18. rujna 2013. revizija tuženika protiv presude Županijskoga suda u Splitu br. Gžp-980/12 od 24. listopada 2012. kojom je potvrđena presuda Općinskoga suda u Splitu br. Pr-484/11 od 18. svibnja 2012. je odbijena kao neosnovana.

18. Pravomoćnom presudom ovog suda pod br. Pr- 64/2017 od 5. travnja 2019. (potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu pod br. GžR-871/2019-2 od 25. 2. 2021.) obavezan je tuženik na ime izgubljene zarade za razdoblje od 1. ožujka 2008. do 31. listopada 2015. isplatiti tužitelju iznos neto 185.907,71 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate. Iz obrazloženja presude proizlazi kako je po uputi drugostupanjskog suda utvrđivao postojanje uzročno posljedične veze i odgovornosti tuženika za štetu tužitelju u kojem smislu je proveo dokaz vještačenjem po vještaku dr. Željki Ercegović, spec. medicine rada, a prema kojemu je bolest i povreda na radu dovele do invalidnosti tužitelja i to baš u omjeru 50-50, a da je moguće da je udarac u koljena potakao promjene koje su na kraju dovele do kroničnih promjena hrskavice, te sud smatra nedvojbeno utvrđenom uzročno posljedičnu veza između ozljeda tužitelja na radu kod tuženika te umirovljenja radi čega je tuženik dužan naknaditi tužitelju svu štetu koju trpi s osnova izgubljene zarade.

19. Tuženik i nadalje prigovora osnovanosti tužbenog zahtjeva ističući kako tužitelj nije dokazao sve pretpostavke odgovornosti za štetu, odnosno nije dokazao da je šteta u vidu razlike u primanjima manje mirovine izravna posljedica ozljede na radu, odnosno nije dokazao uzročno – posljedičnu vezu između ozljeda na radu i njegovog umirovljenja, te ponovno predlaže u ovom predmetu provođenje dokaza medicinskim vještačenjem po vještaku medicine rada, koji prijedlog je sud prihvatio.

20. Sudski vještak dr. Milana Varinac-Barač u svom pisanom nalazu i mišljenju od 17. rujna 2025. navodi kako je rješenjem HZMO od 16. 8. 1996. utvrđeno da je kod prednika tužiteljice prema nalazu i mišljenju invalidske komisije od 13. 5. 1996. nastupio gubitak sposobnosti za rad i to 50 % zbog bolesti i 50 % zbog ozljede na radu radi čega mu je priznato pravo na invalidsku mirovinu. Vještakinja je mišljenja kako kod prednika tužiteljice pretrpljene ozljede na radu koje je radeći kod tuženika zadobio 1995., nisu pretežiti razlog umirovljenja 1996. već ista participiraju s 50 % u omjeru uzroka nesposobnosti za rad prednika tužiteljice, a 50 % su to druge bolesti. Vještakinja navodi kako iz pregledane medicinske i ine dokumentacije u spisu HZMO-a razvidno da je prednik tužiteljice radeći kod tuženika doživio 1994. i 1995. ozljede na radu i zbog obje je provedeno medikamentozno liječenje i liječenje fizikalnom terapijom. U medicinskoj dokumentaciji HZMO-a niti u jednom slučaju nije registrirano da je procijenjen stupanj funkcijskog oštećenja, a što je sukladno principima struke medicine rada odlučujuće za donošenje ocjene radne sposobnosti te u slučaju trajne nesposobnosti za rad i njenog uzroka. Među dijagnozama koje su vještaci uzeli u obzir kod donošenja ocjene radne sposobnosti navode se samo dijagnoze, odnosno

posljedice ozljeda nastalih 1995., dok one nastale 1994. nisu uzete u obzir, a također iz medicinske dokumentacije u spisu HZMO-a ne postoji niti procjena u kom stupnju je nastupilo funkcijsko oštećenje s osnova drugih bolesti od kojih je bolovao prednik tužiteljice. Rješenjem HZMO-a ocijenjeno je da ozljeda na radu iz 1995. i ostale bolesti participiraju u istom omjeru nesposobnosti za rad od 50 % i ta medicinska dokumentacija ne pokazuje da bi ova ozljeda na radu u 100 % iznosu bila razlog umirovljenja prednika tužiteljice. Vještakinja na kraju zaključuje kako samo s osnova predmetne ozljede na radu prednik tužiteljice ne bi bio umirovljen, jer da bi bio umirovljen zbog predmetne ozljede na radu omjer uzroka morao bi biti veći od 50 % i onda bi se to smatralo pretežitim uzrokom umirovljenja.

21. Na vještačenje vještakinje Milane Varinac-Barač parbene stranke nisu imale primjedbi, a sud isto kao stručno, objektivno i jasno obrazloženo u cijelosti prihvaća, a iz istog nesumnjivo proizlazi kako je ozljeda na radu prednika tužiteljice u omjeru od 50 % bila razlog njegovog umirovljenja.

22. Dakle, a imajući u vidu sve provedene dokaze, ovaj sud smatra nesumnjivo utvrđenim da prednik tužiteljice ima pravo na naknadu štete u vidu izgubljene zarade koja predstavlja razliku između plaće tužitelja i plaće usporednih radnika do umirovljenja te razliku između mirovine koju je prednik tužiteljice primao i plaće usporednih radnika. Naime, prednik tužiteljice je za vrijeme rada kod tuženika i na svom radnom mjestu doživio dvije nezgode koje su utjecale na umanjenje njegove radne sposobnosti, a iz rješenja HZMO-a razvidno je kako je umirovljenje nastupilo zbog bolesti i invalidnosti koja je posljedica ozljede na radu u istom omjeru od 50%, a i sudska vještakinja dr. Milana Varinac-Barač mišljenja je kako samo s osnova ozljede na radu prednik tužiteljice ne bi bio umirovljen, jer bi omjer uzroka umirovljenja trebao biti veći od 50 % što bi se smatralo pretežitim dijelom umirovljenja. Postoji uzročno posljedična veza između ozljede na radu i umirovljenja prednika tužiteljice i tuženik je dužan naknaditi tužiteljici svu štetu koju je trpio njezin prednik s osnova izgubljene zarade.

22.1. Naime, predniku tužiteljice je upravo zbog zadobivenih ozljeda u radnoj nezgodi nastala šteta, jer su posljedice tih ozljeda dovele do radne nesposobnosti prednika tužiteljice tako da je on otišao u invalidsku mirovinu i trpi štetu kao razliku između invalidske mirovine koju je primao i plaće koju bi primao da radi, jer da nije posljedica tih ozljeda prednik tužiteljice bi i dalje radio. Kako je nesumnjivo utvrđeno da je umirovljenje prouzrokovano ozljedom na radu u omjeru od 50 %, tako je utvrđena i adekvatna uzročna veza između ozljeda koje je tužitelj zadobio u radnim nezgodama i štete koju trpi u vidu umanjenja zarade.

23. Glede visine tužbenog zahtjeva, sud je proveo dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke Zlatku Cvitanoviću, dipl.oec koji u svom pisanom nalazu i mišljenju od 12.9.2022. navodi kako izgubljena zarada tužitelja, tj. razlika između mirovine koju je u utuženom razdoblju (od studenog/2015. do prosinca/2021.) primao tužitelj i prosječne mjesečne neto plaće trojice usporednih radnika tuženika - Ivica Terze, Ivica Garmaz i Jadranko Kolić (korigirane za minimalni osobni odbitak i za nultu stopu prireza), iznosi pojedinačno mjesečno kao što je prikazano u stupcu 17, Tablice br. 1; ukupno za cijelo utuženo razdoblje u iznosu od 317.972,96 kn, odnosno u protuvrijednosti od 42.202,26 EUR. Vještak napominje kako je radi korektnosti predmetnog izračuna uvažio prijedlog punomoćnice tuženika da se neto plaće za

trojicu usporednih radnika obračunaju prema poreznim olakšicama kakve ima tužitelj, tj. kao za radnika samca, a ne kao za radnika koji ima uzdržavane članove obitelji. Stoga su kao osobni odbitak za sva 3 usporedna radnika uzeti minimalni zakonski iznosi koji su važili u pojedinim godinama, a isto tako (radi korektnosti tog izračuna), vještak je primijenio stopu prireza od 0%, s obzirom da tužitelj živi u Općini Primorski Dolac, u kojoj je na snazi nulta stopa prireza.

23.1. U dopuni nalaza i mišljenja sudskog vještaka Zlatka Cvitanovića od 6. 7. 2024. glede prvog zahtjeva (da se koriste platni podaci od trojice usporednih radnika isključivo u redovnom radu, a ne i u prekovremenom radu) navodi kako to nema nikakvo logičko opravdanje, jer ako su imenovana 3 radnika određeni kao usporedni radnici u odnosu na tužitelja, onda se njihove plaće ne mogu promatrati „ogoljene“ od eventualno ostvarenog prekovremenog rada jer je za pretpostaviti da bi i tužitelj (da je u istom tom razdoblju bio na radnom mjestu, a ne u invalidskoj mirovini) u promatranom razdoblju, osim redovnog rada, ostvarivao i prekovremeni rad. Nadalje, u Tablici br. 2 dan je izračun razlike mirovine koju je u utuženom razdoblju od siječnja do prosinca/2022. primao tužitelj i prosječne mjesečne neto plaće trojice usporednih radnika tuženika (Ivica Terze, Ivan Brčić Šušak i Jadranko Kolić), koji izračun je rađen do 12/2022. jer je tužitelj nakon toga umro. Izračun neto plaće trojice usporednih radnika tuženika rađen je na temelju podataka o njihovim isplatnim listama, a koje je tuženik dostavio u e-spis. Mišljenje je vještaka da izgubljena zarada tužitelja predstavlja razliku između mirovine koju je u cijelom utuženom razdoblju (od studenog/2015. do prosinca/2022.) primao tužitelj i prosječne mjesečne neto plaće trojice usporednih radnika tuženika, i to za razdoblje od studenog/2015. do prosinca/2021. - Ivica Terze, Ivica Garmaz i Jadranko Kolić, a za razdoblje od siječnja/2022. do prosinca/2022. - Ivica Terze, Ivan Brčić Šušak i Jadranko Kolić. Pri tom izračunu je uzet u obzir prijedlog tuženika da se plaće usporednih radnika korigiraju za minimalni osobni odbitak glede poreznih olakšica i za nultu stopu prireza (kako bi se uskladile s plaćom tužitelja) te da se izgubljena zarada iskaže u iznosu od 50%. Vještak ističe kako nije uzeo u obzir i zahtjev tuženika da se za predmetni izračun za cijelo utuženo razdoblje od trojice usporednih radnika koriste platni podaci koji su ostvareni isključivo u redovnom radu, a ne i u prekovremenom radu jer je, prema mišljenju ovog vještaka, takav zahtjev tuženika nelogičan i pogrešan. Izgubljena zarada tužitelja, tj. razlika između prosječne (korigirane) mjesečne neto plaće trojice usporednih radnika tuženika i mirovine tužitelja, u cijelom utuženom razdoblju (studenog/2015. – prosinac/2022.) iznosi pojedinačno mjesečno kao što je prikazano u stupcu 16, tj. ukupno 348.438,58 kn, a 50% od toga iznosa, pojedinačno mjesečno kao što je prikazano u stupcima 17 i 18, tj. ukupno u iznosu od 174.219,29 kn, odnosno u protuvrijednosti od 23.122,87 EUR.

24. Vještačenje vještaka Zlatka Cvitanovića, na koje u konačnici tuženik nije imao primjedbi, sud prihvaća kao stručno, objektivno i dano u skladu s pravilima struke i znanosti, a prema kojemu je tužitelj konačno i uredio tužbeni zahtjev potražujući od tuženika isplatu iznosa od 23.122,87 eura za utuženo razdoblje (dakle, u omjeru od 50 % su ozljede na radu razlog umirovljenja prednika tužiteljice i tužiteljica je sukladno tome uredila tužbeni zahtjev). Naime, tužiteljica ima pravo na naknadu izgubljene zarade radi odlaska u invalidsku mirovinu u onom omjeru u kojem je za gubitak radne sposobnosti kriva ozljeda na radu, u ovom slučaju od 50 % pa je poslodavac obavezan nadoknaditi 50 % iznosa, dok se preostalih 50 % pripisuje bolesti zašto poslodavac ne odgovara.

24.1. Imajući u vidu prednje, valjalo je tužbeni zahtjev u cijelosti prihvatiti te tužiteljici dosuditi za razdoblje od studenoga 2015. do prosinca 2022. ukupan iznos od 23.122,87 eura. Na dosuđeni iznos tužiteljici su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, a kao u točki I izreke presude.

25. Tuženik je istakao prigovor zastare, koji je po ocjeni ovog suda neosnovan.

25.1. Prema odredbi čl. 376. st. 1. ZOO-a određeno je da potraživanje naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila.

25.2. U konkretnom slučaju, utvrđeno je da je tužitelj u postupku pred ovim sudom br. Pr-484/11 uređenim tužbenim zahtjevom zatražio od tuženika isplatu s osnova izgubljene zarade za razdoblje od ožujka 1995. do veljače 2008., u predmetu pod br. Pr-64/17, potražuje isplatu s osnova izgubljene zarade za razdoblje od ožujka 2008. do studenoga 2015., a ovom tužbom od 2. rujna 2020. potražuje daljnji iznos s ovoga osnova za razdoblje od studenoga 2015. do studenoga 2022. pa njegovo potraživanje nije zastarjelo. Naime, zastara iz osnove izgubljene zarade za naknadno razdoblje počela je teći nakon pravomoćnosti presude u predmetu ovog suda pod br. Pr-64/2017 od 25. veljače 2021., a tužitelj je tužbu podnio i prije pravomoćnosti, 2. rujna 2020., što znači da nije protekao zastarni rok od tri godine, a time nije nastupila ni zastara.

26. Nadalje, navodi tuženika da tužiteljici kao nasljednici sad pok. Vlade Komadine ne pripada pravo na naknadu štete zbog izgubljene zarade jer se radi o strogo osobnom pravu koje nije nasljedivo, su neutemeljeni, jer se ovdje radi o izgubljenoj zaradi koja se može naslijediti.

26.1. Naime, u ovoj pravnoj stvari postupak radi naknade štete zbog izgubljene zarade pokrenuo je sada pok. Vlado Komadina, suprug tužiteljice, koji je tijekom postupka umro, pa je tužiteljica kao njegova zakonska nasljednica postupak preuzela.

26.2. Pravo na naknadu materijalne štete zbog izgubljene zarade nije osobno neprenosivo pravo u smislu odredbe čl. 197. st. 1. ZOO, jer se zahtjev odnosi na isplatu određene svote novca koju bi oštećenik ostvario kao zaradu, da nije bilo šetnog događaja, a novčana naknada po toj osnovi postala bi njegovom imovinom. Stoga, dospjele svote izgubljene zarade prelaze na oštećenikove nasljednike, što znači, da tužiteljici kao zakonskoj nasljednici pok. Vlade Komadine pripada pravo na naknadu štete za izgubljenu zaradu koju bi on bio ostvario od vremena ozljeđivanja do njegove smrti, na temelju čl. 193. st. 2. ZOO.

27. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku pa je tužitelju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 148/09., 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., dalje Tarifa) priznat sljedeći trošak: za sastav tužbe 500 eura, za zastupanje na ročištima od 16. veljače; 14. travnja i 6. srpnja 2022., 8. svibnja; 2. listopada i 11. studenoga 2024., 9. ožujka; 29. travnja i 1. lipnja 2026. po 500 eura, za sastav podneska od 27. prosinca 2022., 26. rujna i 4. studenoga 2024. 27. travnja 2026. po 500 eura, za sastav odgovora na žalbu od 25. siječnja 2024. 500,00 eura, ukupno 7.500,00 eura, što uvećano za iznos od 1.875,00 eura na ime PDV-a te na ime troškova financijsko-

knjigovodstvenog vještačenja iznosa od 525,45 eura, daje ukupno iznos od 9.900,45 eura, a kao u točki II izreke presude. Na dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zatezne kamate počevši od 22. srpnja 2026., kao dana presuđenja, do isplate. Tužitelju nisu priznati troškovi sastava podneska od 16.veljače 2021.god., budući da isti nije bio nužan ni potreban za vođenje parnice.

U Splitu 22. srpnja 2026.

S u t k i n j a

Katica Bojčić Vidović

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude parnične stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- pun. umješaća

Broj zapisa: **9-3088b-1191f**

Kontrolni broj: **09f92-d93ee-79e72**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.